

fornødent ved Statens Foransklating vilde faae en Lettelse for en nærmere betegnet Del af Digebyrden, er det ikke rimeligt, at de da skulde ville henvende sig med Andragender om at faae Andel i de Midler, der hidrøre fra den offentlige Godtgjævnighed. Det skal vel indrømmes, at under Indtrykket af de gjentagne Stormfloder kan den Digebyrde, der vilde komme til at paahvile denne Egn's Beboere, være bleven fremstillet i et stærkere Lys end nødvendigt, men Udvalget maa udtrykkelig gjøre gjældende, at man fra Sagens Begyndelse har stillet sig i væsentlig Grad anderledes overfor Falster end overfor Lolland, da Digelagets Omraade paa det første Sted i Forhold til Anlæggenes Omfang er ulige mindre end paa det sidste. Af dette Hensyn overtog Staten allerede ved Loven af 23de Mai 1873 $\frac{2}{5}$ af Udgifterne ved Falsterdigerne, men kun $\frac{1}{4}$ af Anlægsomkostningerne paa Lolland, og ikke desto mindre blev der fra flere Sider under Forhandlingen om denne Lov udtalt Frygt for, at Byrden navnlig for Falsters Bedkommende vilde blive for stor. Hertil kommer, at Sydfalster atter den 10de—11te Februar 1874 blev hjemspøgt af en Stormflod, som anrettede særdeles megen Skade ikke alene paa de under Ophørelse værende Diger, men ogsaa paa Jorderne. Som Følge heraf oplyses det i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget for 1875—76 (Tillæg A. Sp. 1061—62), at der maatte udføres Tillægsarbejder for et Beløb af 89,000 Rd. Herom udtales paa det nævnte Sted: „Det maa derhos bemærkes, at det maa befrygtes, at den Byrde, der ved Lov af 23de Mai 1873 vil komme til at paahvile de ved Diget paa Falster beskyttede Eiendomme, i hvert Fald for flere af disse Bedkommende, vil blive altfor uforholdsmæssig stor. Dette gjælder navnlig med Hensyn til de Eiendomme, der ramtes af Stormfloden den 10de og 11te Februar d. A., idet deres Egne til at bære forpægede Byrder derved er bleven betydelig forringet. Man maa derfor, saafremt det maatte vise sig, at Centralkomiteen ikke vil være istand til at yde forpæget Hjælp, forbeholde sig at fremkomme med Forslag om, at Statskassen giver et yderligere Tilskud til disse saa haardt betrængte Beboere til Hjælp ved Afholdelsen af den Del af Omkostningerne ved Digets Ophørelse, som ifølge Loven af 23de Mai 1873 vilde komme til at paahvile dem“. Da det daværende Finantsudvalg ganske billigede denne Indenrigsministeriets Opfattelse, fik Udvalget paa Foranledning under 14de November 1874 den Meddelelse, at Centralkomiteen under 5te Oktober havde stillet hele Restbeløbet, ca. 114,000 Kr., til Ministeriets Disposition „til Understøttelse for Lodsseierne paa Falster og Lolland med Hensyn til de forpægede Udgifter, der vilde komme til at hvile paa dem i Henhold til Digeloven“ dog faaledes, at disse Midler fortrinnsvis kom fattige Lodsseiere tilgode. Ministeriet havde taget imod dette Tilbud, men kunde derfor ikke tage nogen endelig Bestemmelse om yderligere Tilskud, førend at den nævnte Sum var bleven fordelt. Udvalget tilskyndede derefter Ministeren til at lade Sagen fremme faaledes, at endelig Bestemmelse kunde tages inden Finantslovens endelige Vedtagelse, men dette skete, som bekendt, ikke.

Udvalget maa herefter erkjende, at der ved samstemmende Udtalelser fra Ministeriet og Finantsudvalget er givet de paagjældende Lodsseiere en grundet Forventning om, at de yderligere vilde blive lettede i deres Byrder ved Ophørelsen af Digerne. Udvalget maa derfor holde for, at der i dette Diemed bør bevilges en Sum paa Finantsloven for næste Aar; Størrelsen heraf vil afhænge Noget af den Anvendelse, der endelig fastkættets for det bespærde Beløb af Centralkomiteens Gave, og man vil derfor, inden man stiller Forslag, afvente de begjærede nærmere Oplysninger om Sagen, hvoriblandt Ordlyden af de Befjendtgjørelser, hvorefter Ansøgninger ere indkaldte henholdsvis for Lolland og Falster, til Deltagelse i det af Centralkomiteen til Raadighed stillede Beløb.

177) Ny Post efter Nr. 12. - Skrivelse af 21de Januar 1876 fra Justitsministeren :

„I et til Justitsministeren indgivet Andragende har Komiteen for Kysthospitalet paa Resnæs anholdt om, at der af Statskassen maatte tilstaaes Hospitalet et Tilskud til Oprettelsen af Fripladser for fattige kirtelsyge Børn.

Andragendet har i saa Henseende meddelt følgende Oplysninger om Hospitalets Pengevilkkaar og Planen for dets Virksomhed :

Den 1ste Juli forrige Aar aabnedes Hospitalet til Brug med indskrænket Drift. Dels var dengang endnu ikke hele Monteringen tilveiebragt, dels ansaas det for ønskeligt, at Hovedbygningen, der var den sidst opførte, stod ubenyttet Sommeren over, og dels ønskede Bestyrelsen at indsamle nogle Erfaringer med Hensyn til Driftsmaaden. Der blev derfor foreløbig kun optaget 12 Børn, som indlagdes i en af de mindre Bygninger, indtil de den 14de Oktober forrige Aar overflyttedes i den egentlige Hospitalsbygning. Den 17de samme Maaned indvieses Hospitalet, der nu i det Hele staar færdigt til at modtage et Antal af 90 Patienter. Til Udgangen af Oktober Maaned forrige Aar var der i det Hele modtaget 15 Børn, af hvilke 3 fra Rjøbenhavn, 6 fra det øvrige Sjælland og 6 fra Sylland, og af disse var atter udgaaet 5, nemlig 2 fra Sjælland og 3 fra Sylland. I Begyndelsen af November forrige Aar indkom 2